

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
10.07.2013. ГОДИНЕ**

Председник већа: Данас је 10.07.2013. године, 09 часова и 36 минута. Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету К-По2 1/12, против оптужених Боже Видаковића и Жарка Чубрила, због кривичног дела из члана 142 став 1 и 144 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО-1/12 од 22.06.2012, поступајуће веће у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на данашњи главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
- оптужени Божо Видаковић и Жарко Чубрило, са браниоцима адв.Бранком Димићем и адв. Симом Кнежевићем,
- пуномоћник оштећене Ивке Трајковић адвокат Миломир Матовић.

За сведоке ћемо се сада чути са Жупанијским судом у Осијеку, где се налази, колико видим, судија Мирослав Рожац. Дobar дан колега Рожац, да ли се чујемо?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Дobar дан колеге. Чујемо се добро. Одмах да Вам кажем да је у судници већ свједокиња Ивка Трајковић која је позвана и да су приступили и да чекају Ваш позив сведоци Бранислав Кнежевић, Лазар Радишић, Никола Витановић, Пајо Бугарски и Ђоко Бекић.

Свједок Станко Карајица је преминуо. Жељко Брњевац и Марта Митаренко нису приступили, они су се испричали због тешке болести.

Председник већа: Да ли су доставили неко уверење или нешто да су болесни?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Они су доставили, написали о својој болести, стању болести и тако, мислим ако треба медицинска документација?

Председник већа: Ако би могли бар неку документацију да добијемо да би могли касније да прочитамо њихове исказе ако нису у могућности да дођу. Ми ћемо пробати позвати.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Писмено ћемо од њих то затражити, прво усмено и писмено.

Председник већа: Па ћемо да видимо. Добро, значи ови су присутни.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Редом којим сам прочитао.

Председник већа: Тако ће и улазити, значи прво ће ићи Бранко Кнежевић, па онда Лазар Радишић, Никола Витановић и Ђоко Бекић.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Пајо Бугарски, Ђоко Бекић и да је у судници већ Ивка Трајковић.

Председник већа: Да, да, знамо то за Ивку Трајковић да је она већ у судници.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Добро.

Председник већа: Хвала, онда ћемо наставити.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Молим.

Председник већа: Како су испуњене све процесне претпоставке то су се стекли услови за наставак главног претреса.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Главни претрес је јаван.

Констатује се да се врши аудио снимање претреса и препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Сведок ИВКА ТРАЈКОВИЋ

Председник већа: Добар дан. Да ли се чујемо?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Добар дан, чујемо се.

Председник већа: Прво се извињавамо што се на овакав начин десило, али били су неки проблеми зашто нисмо могли да Вас испитамо за дан када је било заказано, то су искрели такви проблеми да се није могло померити.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Разумијем.

Председник већа: Али ево данас сте ту, па ћемо данас да Вас испитамо у својству сведока. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на

питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да.

Председник већа: Прво ћемо узети Ваше личне податке. Ви сте давали у два наврата исказ пред Жупанијским судом у Осијеку, задњи је био 19.12.2011. године, да ли се изменило нешто у Вашим личним подацима, име, презиме, место становања?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Не, не, све исто.

Председник већа: Значи све је исто.

Са личним подацима као на записнику од 19.12.2011.

Како сте сведок, дужни сте да положите заклетву, ја ћу Вам рећи заклетву Ви понављајте за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Као што сте већ упознати овде се води поступак против ова два лица која смо мало пре навели због кривичног дела ратни злочин. Ви сте овде позвани у својству оштећене, можете током поступка да истакнете одштетни захтев. Већ сте били испитивани тог 15.07.2007. и 19.12.2011. да ли има нешто да се измени од онога што сте тада рекли, имате ли нешто да додате?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Немам ја пуно шта додати. Све што имам сазнања о догађањима око моје мајке и осталих заточених то је било, ја сам тражила, ишла, питала, једино што сада нешто више знам после суђења које је било у Осијеку за Бошка Сурлу, исто за свједока сам била назочна на суду.

Председник већа: Да ли можете да кажете шта сте то ново сазнали?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: О њиховом одвођењу из кино дворане у којој су били заточени, то сам знала јер сам имала и слику која је снимана '91. али сам

сазнала ко их је одвезао и једино што више даље иако сам ја обишла пуно мјеста око Осијека од Боровог Села, Боботе, Сарваша, Силаша, не знам гдје све не.

Председник већа: Само приђите мало ближе микрофону да би могли због.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Добро, да ли се сад боље чује?

Председник већа: Да, да, ја Вас чујем сад боље. Само да видимо тужилац. Изволите. Јесте ли сазнали нешто о судбини Ваше мајке у смислу да ли је она пронађена?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Није, није пронађена. Ја сам била на ексхумацијама неколико њих али до сада није пронађена. Имам једно анонимно писмо у којем се наводи да је преношено, да нису тамо гдје су убијени, дакле не код Боботе, него да су их преносили, да их је преносио човјек који је још увјек у Тењу за неких 100 марака. Е сад то анонимно писмо тако исто има и Полицијска управа у Осијеку само пуно опширније, исти рукопис, колико су подаци о анонимном писму вјеродостојни то не знам.

Председник већа: Ви сте овде када сте били испитивани 19.12. доставили и ову фотографију.

Сведок-оштећени Ивка Трајковић: Да.

Председник већа: То је Ваша мајка, је ли тако, која се види на фотографији?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Је, то је моја мајка.

Председник већа: Да ли знате ко је крај ње, ко стоји?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Иза ње је стражар Симо Бекић.

Председник већа: Симо Бекић?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да.

Председник већа: Добро. Ево сада ће Вам питања постављати прво тужилац, затим и друге странке у поступку.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Добро.

Заменик тужиоца: Добар дан. Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Добар дан.

Заменик тужиоца: Кажите ми, Ви сте током исказивања 2011. године навели да сте имали сазнања да је оформљен затвор у кино дворани, па сада мене занима од кога сте добили та сазнања, како сте сазнали да је оформљен затвор?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Па '91. кад су из Тење изашле четири жене које имају кућу покрај кино дворане, оне су успјеле кроз ролете, потргале су мало ролетну на прозорима, како њихов прозор дворишни гледа према вратима кино дворане успјеле су снимити када је Симо Бекић проводио маму у кино салу.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате имена тих жена?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да, то су били Катарина Церенко, Марта Митерко, Ката Биланцић и Бланка, е сад њено презиме се не могу сјетити, она је у Загребу, она није у Тењу више, није се више враћала.

Заменик тужиоца: А што се тиче фотографије, од кога сте њу добили?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Њу ми је дала Ката Биланцић.

Заменик тужиоца: Кад Вам је дала, да ли се сећате?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Они су изашли из Тења негдје, не могу сад баш сто посто рећи да ли је крај 11. или 12, углавном после љетног периода су оне из Тења изашле.

Заменик тужиоца: Јесу ли Вам рекле те четири жене колики су временски период виђали Вашу мајку?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Виђали су је кратко вријеме.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Јер оне у то вријеме нису смјеле ићи из куће, уосталом то ће Вам оне рећи најбоље, боље од мене.

Заменик тужиоца: Хвала Вам пуно.

Председник већа: Одбрана да ли има питања? Изволите.

Адв. Бранко Димић: Добар дан.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Добар дан.

Адв. Бранко Димић: Да ли познајете Лазара Радишића?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да.

Адв. Бранко Димић: Шта можете да нам кажете о њему, чиме се он бавио у то време '91. у седмом месецу, да ли се сећате да ли је имао нека задужења?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Ја не знам, ја нисам била у Тењу у то вријеме, не могу ништа рећи о том периоду, а њега не знам толико добро, тек из виђења.

Адв. Бранко Димић: Добро. Реците ми да ли се сећате неких детаља када је био сукоб 07.07.1991, можете ли ми рећи колико је трајало то тога дана?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Ми смо 30.06. напустили своју кућу, ја са обитељи, а мајка није хтјела јер је мислила да њој нико ништа неће, она је са свима изузетно добра била и ми смо мислили кад опљачкају кућу да ће је пустити, међутим нажалост нису.

Адв. Бранко Димић: Немам више питања. Хвала.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Молим.

Председник већа: Окривљени, имате ли питања? Немојте о школском другарству, него ако имате неко питање директно у вези ње? Немате. Госпођо Трајковић, да ли истичете одштетни захтев?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Да.

Председник већа: Да ли знате колики ћете?

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: У неодређеном износу, да.

Председник већа: Пуномоћник оштећених, да ли имате Ви нека питања? Нема. Хвала Вам што сте дошли и што сте дали овај исказ, то је све, можете ићи. Хвала Вам још једном, довиђења.

Сведок-оштећена Ивка Трајковић: Хвала Вама. Довиђења.

Сведок БРАНИСЛАВ КНЕЖЕВИЋ

Председник већа: Добар дан господине Кнежевићу, да ли се чујемо?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Председник већа: Само Ви приђите мало ближе, ми Вас не чујемо, микрофону приђите. Господине Кнежевићу, Ви сте на три записника, у ствари један записник, једном главном претресу, три уствари записника, давали Ваше личне податке, задњи је био од 12.12.2011. да ли има неких измена у Вашим личним подацима што сте тога тиче, име, презиме?

Сведок Бранислав Кнежевић: Нема.

Председник већа: Нема, добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви поновите са мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Бранислав Кнежевић: Заклињем се.

Председник већа: Својом чашћу.

Сведок Бранислав Кнежевић: Својом чашћу.

Председник већа: Да све што пред судом будем питан говорићу истину.

Сведок Бранислав Кнежевић: Да све што будем пред судом питан говорићу истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Бранислав Кнежевић: Нисам разумио.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Бранислав Кнежевић: И да ништа што ми је познато нећу прешутати.

Председник већа: Добро. Овде окривљене Божу Видаковића и Жарка Чубрила познајете?

Сведок Бранислав Кнежевић: Познајем.

Председник већа: Нисте у завади са њима или у сродству?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не, не.

Председник већа: Добро. Ви сте, како сам и рекао, три пута испитани у својству сведока и једном на главном претресу у истом том својству пред Жупанијским судом у Осијеку и то 17.07.2007, па сте затим дали исказ 28.09.2007. и задњи сте дали 12.12.2011.

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Председник већа: При ком исказу остајете?

Сведок Бранислав Кнежевић: Пред свим исказима остајем.

Председник већа: Зато што Вам се искази разликују у неким стварима, зато Вас питам. Овај задњи је дат 12.12.2011. да ли остајете при њему?

Сведок Бранислав Кнежевић: Остајем при њему.

Председник већа: Добро, само да знамо. Како сте Ви у многим исказима објашњавали шта се десило ја Вас нећу сада испитивати, прво ће Вас испитати тужилац а онда и друге странке у поступку. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Као што је судија већ рекао имате три исказа која сте дали у претходном

поступку али ја ћу се фокусирати пре свега на Ваш последњи исказ, па ме пре свега занима, рекосте сада судији да познајете Божу Видаковића и Жарка Чубрила.

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми молим вас од кад их познајете?

Сведок Бранислав Кнежевић: Од кад их познам, па годинама их познајем.

Заменик тужиоца: Годинама, значи познајете их пре спорног догађаја?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, ратна дешавања када почињу у Тењи?

Сведок Бранислав Кнежевић: 07.07. је почело.

Заменик тужиоца: Добро, и шта сте Ви у то време радили у Тењи, да ли можете да нам кажете?

Сведок Бранислав Кнежевић: Био сам у Тењу.

Заменик тужиоца: Добро. Шта сте радили у Тењи, јесте ли имали неко задужење евентуално?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па нисам имо никаквих задужења у тим првим данима.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми онда да пређемо на овај део везан за цивиле који су били у биоскопској сали, да ли је Вама познато да су били неки цивили у биоскопској сали?

Сведок Бранислав Кнежевић: Јесте, познато ми. Био сам и ја с њима у затвору.

Заменик тужиоца: Јесте. Да ли се сећате кога сте том приликом видели када сте били са њима у затвору?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па било их је пуно, не знам имена.

Заменик тужиоца: Да ли можете бар неког да се сетите?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не могу.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли дозвољавате да Вас ја подсетим?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па подсетите ме.

Заменик тужиоца: Да. Да ли познајете Меду поштару из Тења?

Сведок Бранислав Кнежевић: Треба да га познам али то су прошле године, заборавио сам.

Заменик тужиоца: Да ли можете да се сетите да ли је он евентуално био са Вама?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па ти што су били у затвору био сам и ја с њима.

Заменик тужиоца: Добро. Кад сте Ви изашли из затвора?

Сведок Бранислав Кнежевић: Након седам дана.

Заменик тужиоца: Да ли можете да се сетите од кад до кад сте били у затвору?

Сведок Бранислав Кнежевић: А не могу, не могу датум да се сетим.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми везано за те цивиле, шта сте Ви видели кад су цивили били премештани?

Сведок Бранислав Кнежевић: Шта сам видио? Нисам видио ништа.

Заменик тужиоца: Па мислим да ли сте...

Сведок Бранислав Кнежевић: Ја сам изашо из затвора.

Заменик тужиоца: Добро, и онда шта се дешава, да ли сте видели значи 2011. Ви кажете, ако дозвољавате, на другој страни, да имате сазнања везано кад су ти цивили превожени из биоскопске сале.

Сведок Бранислав Кнежевић: У Силаш у затвор.

Заменик тужиоца: Добро, то имате сазнања?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Заменик тужиоца: Да су превезени, па да ли можете нешто ближе да нам кажете око тог превоза? Мени је јасно да сте Ви дали исказ и да сте рекли да сте видели да су се цивили превезли у Силаш али можете ли нешто поближе да ми кажете везано за тај превоз?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па шта да Вам кажем, мени је наређено да их возим до Силаша и ништа друго.

Заменик тужиоца: С ким сте их возили, да ли се то сећате?

Сведок Бранислав Кнежевић: Са камионом.

Заменик тужиоца: Ко је с Вама био још?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па ја се не сећам ко је био, ја сам заборавио, не знам да ли има у исказу, ако има у исказу онда је то то.

Заменик тужиоца: У Вашем исказу из 2007. од 28. септембра навели сте да је у товарном делу камиона који сте Ви возили од Тења до Силаша, што сте нам овде поновили, био извесни Саво Јовановић, да ли се сећате Саве Јовановића?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам, није из Тења човек, не знам.

Заменик тужиоца: Откуд знате да није из Тења?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па мислим да није из Тења кад га не познам.

Заменик тужиоца: Шта мислите одакле је? Да ли можете да се сетите, врло је важно да нам сад кажете онога што се сећате.

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам, не знам одакле.

Заменик тужиоца: Не знате Саву Јовановића?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате да је био из Осијека?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам, не знам.

Заменик тужиоца: Значи ништа се не сећате око Саве Јовановића?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца: Онда у Вашој изјави од 13. јула 2007. године навели сте да сте поред бензинске пумпе у Силашу поред камиона видели и два човека која знате као Саву и Јову, да ли Вам се то нешто освежило памћење око Саве и Јове?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не, не.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли сте пре ратних дешавања знали, колико пре ратних дешавања сте знали Жарка Чубрила?

Сведок Бранислав Кнежевић: Знао сам га, колико, шта знам, 10 година можда прије.

Заменик тужиоца: Јесте ли га виђали ту у Тењи током рата?

Сведок Бранислав Кнежевић: Јесам, виђо сам.

Заменик тужиоца: Јесте ли га видели поред камиона где су утоварени цивили?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам се.

Заменик тужиоца: Да ли се ичега сећате везано када су ти цивили превезени?

Сведок Бранислав Кнежевић: Сећам се само превоза до Силаша и даље камион...

Заменик тужиоца: Па шта се сећате, дајте неку слику пре тог превоза, Ви добијате наређење и шта радите потом?

Сведок Бранислав Кнежевић: Нисам био присутан кад су се ти људи товарили у камион.

Заменик тужиоца: А ко је са Вама био у камиону кад сте кренули за Силаш?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам се ни то. Ја сам дао у изјаву, мислим не могу се сјетити.

Заменик тужиоца: Значи ово што сте давали у претходном поступку, остајете при тим изјавама што сте том приликом изјавили?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да, да.

Заменик тужиоца: И ови делови што сам Вам их предочили Ви их се данас не сећате?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца: У сва три исказа која сте дали током претходног поступка Ви кажете да не знате ко је убио цивиле.

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам.

Заменик тужиоца: Значи нисте видели само извршење кривичног дела и немате та сазнања?

Сведок Бранислав Кнежевић: Немам, немам.

Заменик тужиоца: Што се тиче кривичног дела немате сазнања?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Одбрана, изволите.

Адв. Бранко Димић: Добар дан.

Сведок Бранислав Кнежевић: Добар дан.

Адв. Бранко Димић: Поставићу Вам неколико питања у вези неких догађаја из седмог месеца '91. Да ли се сећате у то време Јована Ребраче?

Сведок Бранислав Кнежевић: Сјећам га.

Адв. Бранко Димић: Да ли можете да се сетите какво је задужење он имао, какву је имао улогу ту у тим догађајима?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам јел он био командир села, не знам, не знам тачно.

Адв. Бранко Димић: Реците.

Сведок Бранислав Кнежевић: Реко, не знам да ли је био командир села или није, али виђо сам га.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли се сећате Милета Јајића?

Сведок Бранислав Кнежевић: Сјећам се и Милета Јајића.

Адв. Бранко Димић: У то време да ли се сећате за шта је он био задужен, да ли је имао неко задужење уопште?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па вјероватно је имао али не знам какво.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли познајете Лазара Радишића?

Сведок Бранислав Кнежевић: Познајем.

Адв. Бранко Димић: Шта можете да нам кажете какав је човек у питању?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па добар човек.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли познајете Милована Радусиновића, надимак му је Ферко?

Сведок Бранислав Кнежевић: Познајем.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате да ли је он имао нека задужења у то време?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам.

Адв. Бранко Димић: Немам питања више. Хвала.

Председник већа: Изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Добар дан.

Сведок Бранислав Кнежевић: Добар дан.

Адв. Сима Кнежевић: Господине Кнежевићу, већ су Вам предочили ове три изјаве које сте давали и које се очигледно разликују у доста појединости а мене пре

свега интересује разлика у одређивању лица која су била са вама, односно које Ви наводите. У Вашој првој изјави од 13. септембра 2007. сте навели да сте код камиона у Силашу који ви нисте возили, видели Божу Видаковића, Милана Мацакања, Саву и Јову, сви наоружани. Већ су Вас питали за Саву и Јову, Ви се не сећате ко је то или се сећате ко су Саво и Јаво?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам.

Адв. Сима Кнежевић: А како сте знали њихова имена?

Сведок Бранислав Кнежевић: Знао сам од Боже и од Чубрила, од тог човека не.

Адв. Сима Кнежевић: Овде нема Чубрила што Вам сада говорим. Божо Видаковић, Милан Мацакања, Саво и Јово, тако је гласила Ваша изјава.

Сведок Бранислав Кнежевић: Милан Мацакања, да, то знам, али Јову не знам, не могу пречити слику, давно прије је то било.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Ваша следећа изјава је била 28. јуна 2007. од лица која наводите да су била присутна су Чубрило, Видаковић, Мацакања и Саво Јовановић, значи у овој изјави избацујете Јову, више нема Јове али има Жарка Чубрила. Можете ли нам објаснити ту разлику?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не могу, не сећам.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Последња Ваша изјава од 12.12.2011. кажете да су са вама били Видаковић и Чубрило, сада више нема ни Мацакање, можете ли то да нам објасните шта се догодило?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не сећам се шта се касније дешава.

Адв. Сима Кнежевић: Не, не, Ваше изјаве везане за исти догађај, значи код сваке изјаве имате промењене учеснике.

Сведок Бранислав Кнежевић: Ако је у изјави тако онда нека стоји тако, не могу вратити филм назад.

Адв. Сима Кнежевић: Имате три изјаве господине Кнежевићу, које две или која једна, или шта није тачно од тога и зашто није тачно?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не знам.

Адв. Сима Кнежевић: Како су једна лица у једној изјави, друга у другој, а у трећој такође измењен састав?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам господине.

Адв. Сима Кнежевић: Не знате, добро. Онда немам више питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Можете, изволите. Само се представите.

Опт. Жарко Чубрило: Добар дан.

Сведок Бранислав Кнежевић: Добар дан.

Опт. Жарко Чубрило: Ја бих се само осврнуо на Вашу прву изјаву од 13. септембра 2007. године. Пошто видим да се много тога не сећате, дозволите ми да вам прочитам једну само реченицу. „Неколико дана касније“, значи завршио се онај догађај на бензинској пумпи и кажете: „Неколико дана касније разговарао сам случајно са Жељком Саркићем који ми је рекао да је те особе из затвора одвео Милан Мацакања и да су ти људи убијени“, да ли се сећате да сте то рекли?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, да Вас питам за Жељка Саркића да ли се сећате тог човека, ко је тај човек?

Сведок Бранислав Кнежевић: Сећам, знам Жељка Саркића.

Опт. Жарко Чубрило: Жељко Саркић јел тај човек жив и где он данас живи?

Сведок Бранислав Кнежевић: Живи у Тењу.

Опт. Жарко Чубрило: Да ли случајно знате његову адресу?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам.

Опт. Жарко Чубрило: Али сигурно знате да је жив и да живи данас у Тењи?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Опт. Жарко Чубрило: Хвала вам. Немам друга питања.

Председник већа: Добро. Видим да се не сећате свих детаља али сте у сваком свом исказу давали различите, различита лица се појављују, зато Вас је питао и тужилац, питала Вас је и одбрана. Мене занимају неке ствари, тај камион којим је превезено ово лице, чији је био камион, јесте ли Ви били задужени са њиме?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Председник већа: Какав је тај камион био? Да ли се сећате боје, модела, шта је био?

Сведок Бранислав Кнежевић: Зелени камион.

Председник већа: Чији, „Заставин“, „ТАМ-ов“?

Сведок Бранислав Кнежевић: „Заставин“.

Председник већа: Је ли то био мањи, већи камион, за шта је он служио?

Сведок Бранислав Кнежевић: Средњи, средњи камион.

Председник већа: Добро, око пет тона, колико је имао?

Сведок Бранислав Кнежевић: Пет тона.

Председник већа: Је ли тај камион имао цираду?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Председник већа: Које боје је била цирада, да ли се сећате?

Сведок Бранислав Кнежевић: Жуту.

Председник већа: Жуте.

Сведок Бранислав Кнежевић: Жуте, жуте.

Председник већа: То Вас је питао и тужилац, а питаћу Вас и ја. У Вашем исказу сте рекли да сте, ја ћу Вам прочитати, да сте одвезли камин до кино-дворане, „потом сам отишао до оближње грговине попити сок“, да Вас подсетимо. То је Ваш исказ од 28.09.2007. године. Кажете, после 15 до 30 минута Ви се враћате и видите да затвореници улазе у камион. Сада кажете, тога се не сећате. Да ли се сећате, да ли сте видели те људе како улазе у Ваш камион?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па нисам био присутан када су улазили у камион.

Председник већа: Па зашто сте онда рекли овде да сте видели, ако кажете да нисте били присутни? Овде сте лепо објаснили – „када сам се након десет-петнаест минута вратио, видео сам да су иза товарног сандука камиона постављене гајбе од пића, преко којих су затвореници улазили у камион, а руке су им биле везане белом шпагом“. Јесте видели то или нисте?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па нисам видео.

Председник већа: Зашто сте онда рекли?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не сећам се, не знам.

Председник већа: Па како се не сећате шта сте рекли, није то баш било толико давно да се не сећате? Тада сте овде навели, „поред камиона су стајали Божо Видаковић, Милан Мацакања, Жарко Чубрило и Саво Јовановић“. Јесу били ти људи поред камиона или нису били?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам, кажем, нисам присуствовао утовару људи.

Председник већа: Питам Вас, зашто сте онда рекли да сте били присутни? Тако сте овде написали, тако сте Ви навели.

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам се, давно је то било.

Председник већа: Не сећате се? Сада ћу Вам поставити још неко питање. Рекли сте у Вашем, хајде да кажемо, ово је из 2011. године, много је ближи Ваш исказ, од 12.12.2011. године, у коме изјављујете: „Сећам се да је у затвору у Тењи дошао особно Жарко Чубрило, по ове заробљенике. Био је ту и Божо Видаковић. Како сам рекао, ја сам возио камион са тим затвореницима“. Да ли се сећате тога, да ли је тачно то што сте рекли тада или није тачно или се сећате или се не сећате?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам се.

Председник већа: Па ако се не сећате, како сте рекли 2011. године, како сте се тада сећали, а сада после две године се не сећате ничега?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па заборавио сам, двадесет година то има.

Председник већа: Мислим, овакав догађај тешко да може да се заборави за двадесет година. Овде није, што се каже, изгубљена гума, него је 14 и више људи убијено, но.

Сведок Бранислав Кнежевић: Па нисам ја, господине, убио.

Председник већа: Не кажем ја да сте Ви убили, само кажем да су убијени. Него ме занима, Ви сте возили, кажете, камион до Силаша. Да ли се сећате ко је седео крај Вас у камиону?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не сећам.

Председник већа: Да ли се сећате, колико места тај камион има да се седне напред?

Сведок Бранислав Кнежевић: Једно место.

Председник већа: Једно? Значи једно место. Да ли се сећате Мацакање уопште, Милана Мацакање? Да ли познајете њега?

Сведок Бранислав Кнежевић: Познајем га, али не сећам се, давно је било.

Председник већа: Да ли се сећате, да ли је тај човек знао да вози камион? Да ли Вам је то познато можда?

Сведок Бранислав Кнежевић: Није ми то познато.

Председник већа: Јесте га видели некада да вози камион?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па нисам.

Председник већа: Нисте? Јесте разговарали са тим човеком нешто када су се они вратили, када се овај камион вратио назад и дошао? Ви сте га преузели поново у Силашу, је ли тако?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Председник већа: Па где сте Ви преузели Ваш камион?

Сведок Бранислав Кнежевић: У Тењу, након три, четири дана.

Председник већа: Како сте се вратили из Силаша за Тењу?

Сведок Бранислав Кнежевић: Стопом.

Председник већа: Стопом сте се вратили? Значи по Вас нису дошли?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не.

Председник већа: Сада ћу Вам рећи још. Само да нађем овај исказ. И Мацакања каже да сте Ви возили до Силаша, а да је касније он у свом исказу помињао тог Саву, а Ви не знате ни ко је ни Сава ни Јово?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не знам.

Председник већа: Иако сте их поменули овде, чак именом и презименом. Одакле Вам онда ти подаци о тим људима, када их не познајете, не сећате се, како их овде означавате?

Сведок Бранислав Кнежевић: Не познам те људе.

Председник већа: Знам да не познајете, али кажете, прво сте ево, то Вам је и бранилац рекао, „прво је седео Саво и Јово, онда се појављује Мацакања, Јово Ребрача и Жарко Чубрило“. Да ли се сећате бар, какве су они униформе носили?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не сећам.

Председник већа: Значи, ничега се не сећате? Добро. Има ли још неких питања? Пуномоћник оштећених? Нема. Чланови већа, не?

Адв. Бранко Димић: Могу ли још једно питање?

Председник већа: Може, само изволите.

Адв. Бранко Димић: Адвокат Бранко Димић. Још једно питање за Вас. Да ли је против Вас у Хрватској била подигнута нека оптужница? Да ли сте уопште били изложени неком судском поступку?

Сведок Бранислав Кнежевић: Није.

Адв. Бранко Димић: Немам питања, хвала.

Председник већа: Ево још једно питање, сада смо се ми подсетили, овде сам записао. Зашто сте Ви били ових седам дана у затвору?

Сведок Бранислав Кнежевић: Е то не знам, нико ми то није рекао.

Председник већа: Ни то не знате? Ви богами ништа не знате. Како не знате што сте седели у затвору?

Сведок Бранислав Кнежевић: Па не знам.

Председник већа: Не знате? Не знате ни када сте почели, да ли је то било пре ових догађаја, после ових догађаја?

Сведок Бранислав Кнежевић: Пре догађаја.

Председник већа: Пре? Да ли пре 07.07, када је почео напад на Тењу, да ли је пре тога било или после тога?

Сведок Бранислав Кнежевић: После тога.

Председник већа: Значи после напада на Тењу Ви сте били у затвору?

Сведок Бранислав Кнежевић: Да.

Председник већа: Добро. Ако нема нико више питања, нема. То је све што имам да изјавим. Хвала Вам што сте приступили. Можете да идете. Нека уђе следећи сведок.

Сведок Бранислав Кнежевић: Молим.

Председник већа: Довиђења.

Сведок ЛАЗАР РАДИШИЋ

Председник већа: Сада ћемо да видимо. Добар дан. Да ли се чујемо? Приђите мало ближе микрофону само да бисмо Вас ми боље чули. Ево овде иде преко видео-конференцијске везе, иде преко звучника па да би Вас што боље чули. Лазар Радишић, да ли је тако?

Сведок Лазар Радишић: Да, да.

Председник већа: Господине Радишићу, позвани сте у својству сведока. Дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до кривичног гоњења, односно тешке срамоте или материјалне штете. То Вам је јасно?

Сведок Лазар Радишић: Да, да.

Председник већа: Што се тиче Ваших личних података, Ви сте их дали на записнику од 12.12.2011. године. Да ли има неких измена у тим личним подацима, име, презиме, где живите? Нема?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Не? Са личним подацима као на записнику од 12.12.2011. године. Што се тиче овде окривљених Боже Видаковића и Жарка Чубрила, њих познајете?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Председник већа: Јесте у завади или у сродству са њима?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам рећи текст заклетве, Ви сте дужни да поновите за мнош – заклињем се својом чашћу.

Сведок Лазар Радишић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Лазар Радишић: Да ћу, поновите, молим Вас.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Лазар Радишић: Да ћу о свему што пред будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Лазар Радишић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Лазар Радишић: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока. Већ сте испитивани, знате о чему се ради.

Сведок Лазар Радишић: Да, да, знам.

Председник већа: Ради се о догађајима од 07. јула 1991. године и касније, о догађајима, односно прве половине 1991. године, када је убијено више становника места Тења. Већ сте давали своје исказе. Да ли остајете при ономе што сте рекли, у овим ранијим исказима?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Председник већа: Да ли имате нешто ново да додате у вези тога?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Јесте се сетили неких детаља или нечега?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Ако немате шта да додате, онда ће Вам поставити питања, прво ће Вам постављати питања тужилац, јер сте Ви предлог Тужилаштва, а онда ће Вам поставити питања и остале странке у поступку. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца. Господине Радишићу, вратићемо се у период 1991. године, па ме за почетак, рекосте да овде познајете окривљене Божу Видаковића и Жарка Чубрила. Да ли сам то добро разумела?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Од када их познајете?

Сведок Лазар Радишић: Па ја их познам још од прије рата.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми, када је избио оружани сукоб у Тењи, да ли сте Ви добили евентуално нека задужења у оквиру територијалне одбране?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Заменик тужиоца: Шта сте онда радили, где сте били? Објасните нам, пре свега ме занима, та прва два, три месеца.

Сведок Лазар Радишић: Па, радио сам у возном парку.

Заменик тужиоца: Добро. Шта сте радили у возном парку?

Сведок Лазар Радишић: Па добили смо наређење да сакупљамо аутомобиле како би се користило за команду.

Заменик тужиоца: Ви сте помињали у ранијим исказима да сте имали, ко је био шеф тог возног парка. Да ли се данас сећате ко је био шеф возног парка?

Сведок Лазар Радишић: Па сада је покојни Броцић, јој не могу се сада сетити имена.

Заменик тужиоца: Довољно нам је то. Кажите ми онда.

Сведок Лазар Радишић: Никола, Никола Броцић.

Заменик тужиоца: Добро. Тај возни парк где се налазио у односу на биоскопску дворану?

Сведок Лазар Радишић: Молим, поновите питање.

Заменик тужиоца: Тај Ваш возни парк, где се он налазио у односу на биоскоп у то време?

Сведок Лазар Радишић: Не кужим питање.

Заменик тужиоца: Кино, у односу на кино.

Сведок Лазар Радишић: Па он се налазио између команде и бивше поште.

Заменик тужиоца: Е то сам хтела да чујем. Хвала Вам. Кажите ми, онда, да ли у то време, у јулу, августу, виђате Божу Видаковића?

Сведок Лазар Радишић: Па виђао сам га.

Заменик тужиоца: А јесте виђали Жарка Чубрила?

Сведок Лазар Радишић: Па и њега сам виђао, али он је био при команди горе.

Заменик тужиоца: Добро. Сада ме занима да ми кажете, везано за Вашу изјаву од 27. травња 2007. године, кажите ми, овде сте нам детаљно описали, тако да Вас не би ту задржавала, него ме само интересује, овај, када видите да, Ви кажете да сте, да ли сте познавали Ђуру Киша, овако да кренемо?

Сведок Лазар Радишић: Па јесам.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли знате нешто везано за њега?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли знате да је страдао?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате, тог времена када је он страдао, да ли можете да нам сада поновите овде?

Сведок Лазар Радишић: Па чујте, знате шта, хрватска је војска слала своје људе у пробоје и шта ја знам, у нападе, вамо, тамо, а он је био ухапшен, од стране наше као војске, ТО и овај, био је приведен при команди.

Заменик тужиоца: Добро. И потом, да ли се сећате још нешто везано за Ђуру Киша?

Сведок Лазар Радишић: Па знате шта, онда је, такозвани овај, Божо Видаковић по кратком поступку га осудио.

Заменик тужиоца: По кратком поступку?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли Ви видите када му је пресудио Божа Видаковић? Шта сте видели, уствари?

Сведок Лазар Радишић: Нисам, видео сам где га је водио са, напред, са везаним овим жицом бодљикавом и где га је одвезао овај између бившег Дома здравља, кино-сале, ту има једно, испред кино-сале, има једна као онако као двориште. И нисам ја видео, али сам касније морао тог човека и тај леш да покупим и био је упуцан.

Заменик тужиоца: Сада бих се вратила на мужа и жену Кнежевић. Да ли се сећате, Марије и Марка Кнежевића?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Заменик тужиоца: Не сећате се? А да ли се сећате њихових синова, Славка и Јозе?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли можете да нам кажете, шта се дешавало са њиховим родитељима?

Сведок Лазар Радишић: Знате шта, колико сам ја био, ја нисам био присутан.

Заменик тужиоца: Добро, то што сте чули.

Сведок Лазар Радишић: Када је овај извршавао то, али.

Председник већа: Ко је тај овај, само будите прецизни и шта је извршавао, ко је тај овај?

Сведок Лазар Радишић: Божа Видаковић. Он је по кратком поступку њих убијао.

Председник већа: Одакле Вам тај податак?

Сведок Лазар Радишић: Па то сам чуо у Тењи од других људи.

Председник већа: Добро. Изволите, извињавам се.

Заменик тужиоца: Да ли сте онда још нешто чули, да је још некога евентуално убио?

Сведок Лазар Радишић: Давно је то било да се ја сада сетим, једино када би ме Ви подсетили на овај, имена и презимена, онда бих се сетио.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате Андрије Готовца, Андрија Готовац?

Сведок Лазар Радишић: Да, да, да.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате нешто везано за његову судбину?

Сведок Лазар Радишић: Па колико сам чуо да је и он исто убијен.

Заменик тужиоца: Шта сте чули?

Сведок Лазар Радишић: Па да га је Видаковић Божо убио.

Заменик тужиоца: Добро. А да ли евентуално имате сазнања, шта се догађало са тим људима пре него што су били убијени, за Кнежевиће, за Андрију Готовца, да ли се нешто сећате да се тада причало у Тењи или да имате неко непосредно сазнање?

Сведок Лазар Радишић: Па ништа, ја нисам ништа чуо лоше о њима, само што су били Хрвати.

Заменик тужиоца: Не у том смислу, да ли сте чули да су евентуално затварани, пре него што су били ликвидирани?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Заменик тужиоца: Не, немате та сазнања? Да ли знате где је улица Бранка Радичевића у то време у Тењи?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате да је ту било неких Хрвата који су били у Бранка Радичевића?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Заменик тужиоца: Не сећате се? А да ли се сећате када су цивили утоварани у камион из кино-дворане?

Сведок Лазар Радишић: Да, тог се сећам.

Заменик тужиоца: Да ли можете да нам кажете кратко чега се сећате?

Сведок Лазар Радишић: Па гледајте, ја сам онда, ја сам те људе снабдевао, доносио им храну, цигарете и шта ја знам, вамо-тамо, то је опет, то је опет, овај, то су други људи, то су људи из Загребачке улице, Пенићи, муж и жена, онда не могу се више сетити имена, давно је то било.

Заменик тужиоца: Довољно је ово што сте изјавили.

Сведок Лазар Радишић: Било је ту више, око пет-шест људи је било.

Заменик тужиоца: Добро. И шта сте још, да ли сте још нешто видели?

Сведок Лазар Радишић: Па ја сам то видео лично, јер је то био задужен Милан Мацакања.

Заменик тужиоца: У ком смислу задужен?

Сведок Лазар Радишић: Да их одвезе, негде у непознатом правцу, е сада.

Заменик тужиоца: Да ли поред Милана Мацакање који је имао задужење да их одвезе, још нешто видите ту, нека позната Вама лица?

Сведок Лазар Радишић: Па његова прија, знам да је тукао његову прију са пендреком, још сам ја рекао, хајде немој тући жену, зна она већ за чега је она ту дошла и за чег је, куда је возим и ово, оно. Ја сам се супротставио томе и он је мени рекао да као бежим одатле, да ја ту немам шта тражити.

Заменик тужиоца: Рекли сте у својој изјави, значи 2011. године, од 12. просинца, да је Милан Мацакања полицијским пендреком ударио Ану Хорват.

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: То сте видели, је ли?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Заменик тужиоца: Толико, хвала.

Председник већа: Одбрана, изволите.

Адв. Бранко Димић: Бранко Димић, адвокат. Добар дан.

Сведок Лазар Радишић: Добар дан.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, чиме се данас бавите у Тењи?

Сведок Лазар Радишић: Ничим.

Адв. Бранко Димић: Од чега се издржавате?

Сведок Лазар Радишић: Добијам социјалну помоћ.

Адв. Бранко Димић: Поставићу Вам неколико питања у вези ових догађаја из 1991. године. Реците ми, да ли сте Ви, објаснили сте да сте Ви, како сте рекли, склонили тело Ђуре Киша. Да ли можете да се сетите, какве ране је он имао?

Сведок Лазар Радишић: Па како је он раније?

Адв. Бранко Димић: Какве ране је имао на телу Ђуро Киш, на телу Ђура Киша, какве су ране биле? Рекли сте да сте видели његово мртво тело?

Сведок Лазар Радишић: Па видео сам.

Адв. Бранко Димић: Какве је ране имао?

Сведок Лазар Радишић: Имао је метак, мени се чини да је у пределу срца имао метак, рупу од метка.

Адв. Бранко Димић: У изјави од 27.04.2007. године рекли сте да сте уочили рану на глави.

Сведок Лазар Радишић: А добро, глава, човек је убијен. Да ли то сада има везе главе или срце. Он је убијен, њега више нема.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, да ли се сећате какво је оружје у то време носио Божо Видаковић?

Сведок Лазар Радишић: Па носио је „тетејца“, па мислим да је носио, носио је једно време аутоматску пушку, не знам ни ја, углавном те, ја нисам био у војсци да ја то знам.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, да ли сте Ви имали нека задужења у територијалној одбрани 1991. године у седмом месецу, осим овог задужења у возном парку?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Адв. Бранко Димић: Због чега нисте имали?

Сведок Лазар Радишић: Зато што нисам служио војни рок.

Адв. Бранко Димић: Због чега нисте служили војни рок?

Сведок Лазар Радишић: Био сам болестан.

Адв. Бранко Димић: Од чега сте били болесни?

Сведок Лазар Радишић: Када сам био мали имао сам упалу и замаглење плућа и остале су ми последице.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, опет се враћамо на овај догађај када је Ђуро Киш настрадао. Рекли сте у једној од својих изјава, у овој изјави из 2007. године, да је он одведен у команду. Да ли знате.

Сведок Лазар Радишић: Да, он је.

Адв. Бранко Димић: Реците.

Сведок Лазар Радишић: Он је одведен у команду на испитивање и после једно сат, сат и по времена, он је спроведен, њега је кроз, под омчом ишао до паса гол, везан рукама бодљикавом жицом и њега је Божо Видаковић водио.

Адв. Бранко Димић: Реците нам, ко је то још видео осим Вас?

Сведок Лазар Радишић: Видело је још много људи, то је био дан.

Адв. Бранко Димић: Дајте бар неко име, да ли можете да се сетите?

Сведок Лазар Радишић: А јој, знате шта, он је био од мене удаљен два метра и он је само прошао и отишли су, никоме он није, Божо дозвољавао да нико иде за њим. Колико је ту било људи, маса.

Адв. Бранко Димић: То је био 07.07, тог дана је био сукоб, је ли тако?

Сведок Лазар Радишић: Па после тог сукоба.

Адв. Бранко Димић: Значи да је тај сукоб већ био завршен када сте то Ви видели?

Сведок Лазар Радишић: Па да.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, да ли познајете Јована Ребрачу?

Сведок Лазар Радишић: Да, он је био главни командант.

Адв. Бранко Димић: Да ли познајете Бранка Грковића?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Адв. Бранко Димић: Да ли познајете Миленка Капетана?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Адв. Бранко Димић: Да ли познајете Чеду Чатлајића?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Адв. Бранко Димић: Да ли сте Ви у некој свађи или у некој завади са овим људима, ова четири последња што сам набројао?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Адв. Бранко Димић: Они су овде саслушани пред судом. Они су рекли да Ви имате одређене психичке проблеме. Да ли је то тачно?

Сведок Лазар Радишић: Није.

Адв. Бранко Димић: Да ли сте икада лечени у психијатријској болници?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Адв. Бранко Димић: Реците ми још, да ли је против Вас некада у Хрватској вођен неки судски поступак због Вашег учешћа у тим догађајима 1991. године?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Адв. Бранко Димић: Судија, немам више питања. Немам више питања, али ћу свакако имати касније или сада, овај.

Председник већа: Можете касније примедбу да ставите, можете касније примедбу да ставите.

Адв. Бранко Димић: Хвала.

Председник већа: Ако имате. Само да видимо, окривљени, да ли Ви имате питања? Изволите, укључите само микрофон и представите се.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић, звани „Усташа“. Да ли ме познаш? Да ли сам ја тај?

Председник већа: Добро, ако сте се представили, да ли познајете ово лице? Да ли се сећате, да ли сте га виђали после тих догађаја?

Сведок Лазар Радишић: Кога?

Председник већа: Божу Видаковића?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Ево сада Вам се представио, ово што видите на екрану, то је рекао да је он Божо Видаковић. Да ли се сећате њега, да ли је то Божа Видаковић?

Сведок Лазар Радишић: Нека окрене главу да му видим лице.

Председник већа: Окрените се према. Да ли се сећате?

Сведок Лазар Радишић: Јесте, он је.

Председник већа: Ето, препознао Вас је. Изволите, поставите питања.

Опт. Божо Видаковић: Де ми реци, овај, Радишићу, ја не знам тачно овај који си ти.

Председник већа: Питања само, молим Вас, без коментара.

Опт. Божо Видаковић: Сада да га питам, да ли је становао код Делић Крсте.

Председник већа: Онда му поставите питање, само као питање, немојте да почнете питање да постављате са неком.

Опт. Божо Видаковић: Да ли познајеш Делић Крсту?

Сведок Лазар Радишић: Молим?

Опт. Божо Видаковић: Да ли познајеш Делић Крсту? Делић Крсту да ли познајеш?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Опт. Божо Видаковић: Како не знаш, кућа до куће твоје.

Председник већа: Рекао је да не познаје.

Сведок Лазар Радишић: Немам појма.

Опт. Божо Видаковић: Добро. А да ли знаш да си дао изјаву да си као неспособан за војну службу и да си био у позадини радио тамо нешто, шта ја знам?

Сведок Лазар Радишић: Па нисам био војни обвезник.

Опт. Божо Видаковић: Знам, али какве везе има.

Председник већа: Не, ја ћу рећи питање. Да ли сте, када је била та мобилизација, сами рекли да сте неспособни за војну службу?

Сведок Лазар Радишић: Па рекао сам, али они су то и знали.

Опт. Божо Видаковић: А ко је то знао?

Сведок Лазар Радишић: Па Јово Ребрача.

Опт. Божо Видаковић: А је ли још неко знао за то?

Сведок Лазар Радишић: Па знали су многи људи.

Опт. Божо Видаковић: Да си ишао гол кроз Тење?

Председник већа: Не, то није питање, то сада сасвим окрећете друго питање. Поставите питање, ако Вас још нешто занима.

Опт. Божо Видаковић: Добро. Овако, да ли 27.04.2007. године рекао си да сам ја из команде везаном жицом бодљикавом водио са још једним човеком кога не познајеш, Ђуру Киша. Да ли је то истина?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Да ли је јако био везан?

Сведок Лазар Радишић: Молим?

Опт. Божо Видаковић: Да ли је јако био везан?

Председник већа: Како мислите јако?

Опт. Божо Видаковић: Мислим стегнут јако и то.

Сведок Лазар Радишић: То мораш онда њега питати, а не мене.

Опт. Божо Видаковић: Добро. Али рекао си да сам био наоружан са пушком, аутоматском пушком марке „хеклер“. Да ли је то истина?

Сведок Лазар Радишић: Имао си ти више оружја, са собом.

Опт. Божо Видаковић: Па како сам могао толико да носим оружја, шта ће ми толико оружја?

Сведок Лазар Радишић: Па имао си ти и „тетејца“, имао си ти аутоматску, имао си ти и ауто, имао си ти све.

Опт. Божо Видаковић: Аха.

Сведок Лазар Радишић: У аутоу си ти то држао, све предмете.

Опт. Божо Видаковић: Како сам ја, да ли сам ја водио, чим сам га возио, то кажеш, тог Ђуру Киша?

Председник већа: Не, он није рекао да га је возио, него да сте имали у колима.

Опт. Божо Видаковић: Не, мислим, ја говорим за Ђуру Киша, рекао је, одвезао га је.

Председник већа: Не, уопште то није рекао, Ви сада стављате своје речи у његова уста, према томе.

Опт. Божо Видаковић: Добро, овај, значи ја сам њега водио. Било је ту присутно пуно људи, а Ви, немаш добру меморију, немаш амнезију као неки други.

Председник већа: Добро, пустите то опет.

Опт. Божо Видаковић: Хоћу да ми кажеш, ја сам њему, сви су запомагали, куда га водиш Божо. Да ли је то истина?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Запомагали сви, а ја сам рекао да га водим да му пресудим?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Добро. И када сам га, ко је од тих људи десетак, један човек немогуће када се сећаш свега, да овај, да се не сећаш ниједног човека који је ту био запомагао.

Председник већа: Да ли се сећате имена тих људи који су били са Вама испред?

Опт. Божо Видаковић: Једног само Лазаре, име и презиме, само покојника немој.

Сведок Лазар Радишић: Покојни Никола Броцић, гледали су како пролази, како га овај води, да му пресуди.

Опт. Божо Видаковић: Не, живог.

Сведок Лазар Радишић: Било је ту још људи, не могу се сада сетити, 1991. године.

Опт. Божо Видаковић: Како се онда можеш сетити, а не можеш се сетити, прво кажеш „хеклер“, па пушка, са преклопним кундаком, и шта ја знам. Говориш да је добио човек метак у чело, да си видео метак у челу. Сада говориш нема везе, глава, срце и такве ствари.

Председник већа: Добро, само питања. Ви можете да ставите примедбу на његов исказ када он заврши са својим исказом, али питања поставите сада.

Опт. Божо Видаковић: Да ли је истина, поставио бих ти питање, да ли је истина да си ти убио месара, твога шогора?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: То не морате да одговарате на то питање уопште.

Сведок Лазар Радишић: Тај месар шогор он је и дан-данас жив.

Опт. Божо Видаковић: Жив?

Сведок Лазар Радишић: Нема потребе да одговарате на та питања, оваква питања ћу да забраним, то нема везе са поступком.

Опт. Божо Видаковић: Смешно ти је, и мени је исто смешно.

Председник већа: Ја не знам шта је овде смешно.

Опт. Божо Видаковић: Смешно ми је када видим.

Председник већа: Овде је једанаест људи мртво, шесторо се води као нестало, а Вама је нешто смешно. Ја стварно не разумем.

Опт. Божо Видаковић: Мени је смешно, од десет, петнаест људи, он.

Председник већа: Молим Вас, немојте ни Ви ни он да се смејете, овде није ништа смешно. И хајде поставите питања. Лепо сам рекао, постављајте питања.

Опт. Божо Видаковић: Ја тражим.

Председник већа: Само тренутак.

Опт. Божо Видаковић: Ја постављам питање.

Председник већа: Чујете ли Ви мене? Чујете?

Опт. Божо Видаковић: Чујем.

Председник већа: Ја овде водим поступак. Ако имате питања, поставите питања. Ако немате, немојте да постављате питања, коментар можете да дате на крају. Сада смо код питања.

Опт. Божо Видаковић: Хајде Лазаре, реци ми, да ли можеш да се сетиш једног човека од тих десет, није могуће да си ти сам видео да сам ја убио Киша или чуо?

Сведок Лазар Радишић: Па нисам ја то сам видео. Био је покојни, је ли ти говорим, Никола Броцић, био је највероватније његов син Дамир, а сада колико је људи около било, ја не знам. Било је.

Опт. Божо Видаковић: Значи, Дамир је био од Николе Броцића син?

Председник већа: У ком смислу је био?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Мислиш, да ли си сигуран?

Сведок Лазар Радишић: Сто-посто.

Опт. Божо Видаковић: Сто-посто? Добро, ништа те више немам питати, да ли је жив тај?

Сведок Лазар Радишић: Молим?

Опт. Божо Видаковић: Да ли је тај жив, тај његов син?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Е одлично.

Председник већа: Изволите.

Опт. Жарко Чубрило: Добар дан, Жарко Чубрило.

Председник већа: Само укључите микрофон, не можете да причате, Ви искључите Ваш.

Опт. Жарко Чубрило: Добар дан, Жарко Чубрило. У Вашој изјави од 2011. године, рекли сте да сте носили храну тим људима, цивилима у кино-салу, који су били притворени у том ходнику. Да ли је то тачно?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Жарко Чубрило: Реците, да ли се сећате, у ком времену сте Ви, када, у ком месецу, нешто приближно временски, када сте Ви ту храну носили, тих четири, пет дана, како пише у изјави?

Сведок Лазар Радишић: Па негде пред крај шестог и почетак седмог месеца.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, у реду.

Сведок Лазар Радишић: Летње доба је било.

Опт. Жарко Чубрило: Па летње доба је и у јулу, августу, септембру, сада мало ми прецизирајте то, молим Вас.

Сведок Лазар Радишић: Ја Вам кажем.

Опт. Жарко Чубрило: Ако можете.

Сведок Лазар Радишић: Пред крај шестог, почетак седмог месеца.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, и онда кажете, видели сте Милана Мацакању да је дошао са камионом и утовара те људе. Да ли је тако?

Сведок Лазар Радишић: То је касније било.

Опт. Жарко Чубрило: Касније, у реду, када отприлике касније, после те хране?

Сведок Лазар Радишић: А јој, не могу се ја сада сетити, ни који дан, ни који месец, 1991. година је била.

Опт. Жарко Чубрило: Добро. Реците, да ли се сећате, у то време када сте носили храну Ви, колико је било тих цивила у кино-сали притворено?

Сведок Лазар Радишић: Па било је негде око 4-5 људи.

Опт. Жарко Чубрило: Добро. И рекли сте још у том исказу од 2011. године, да сте видели да Милан Мацакања пендреком удара Ану Хорват, када се пењала у камион.

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Жарко Чубрило: Везано уз тај догађај, сведочили сте и 2007. године, на Жупанијском суду у Осијеку, али мало опширније и детаљније, па ако ми дозволите,

једну реченицу – „сећам се да је својој прији Ани Хорват, приликом уласка у камион, осим што ју је више пута ударио пендреком по леђима и стражњици, рекао и то да ће јој он пресудити што је њен син оженио његову ћерку. На то је она заплакала и рекла му – па шта ја ту могу, ја ту не могу ништа. Након тога, Мацакања се камионом удаљио у правцу центра села и скренуо лево у правцу Силаша“. Да ли се сећате тога, да ли је то тако било?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Опт. Жарко Чубрило: У реду, хвала Вам пуно, немам више питања, хвала.

Председник већа: Ево овако да Вам поставимо још нека питања. Пуномоћник оштећених, да ли имате Ви питања? Не. Занима ме, рекли сте да сте Ви ово лице Киша касније видели. Да ли је са тим лицем било још неко лице, још неки покојни?

Сведок Лазар Радишић: Је.

Председник већа: Да ли знате, ко је то био?

Сведок Лазар Радишић: Не могу се сада сетити презимена.

Председник већа: Да ли се сећате његових повреда које је имао или се не сећате?

Сведок Лазар Радишић: Исто је био убијен, сада, да ли је глава или у пределу срца, тако, не знам.

Председник већа: Зато што сте.

Сведок Лазар Радишић: Не могу се сетити.

Председник већа: Да, зато што, ја ћу Вам рећи, јер овде сви наводе Ваш исказ од 27.04. Међутим, у Вашем исказу који сте дали касније, а то је овај што је дат у дванаестом месецу 2011. године, кажете да сте видели два лица, али да не можете да кажете ко је где погођен. Па Вас питам, шта је то, да ли се сећате, потпуно ко је где погођен?

Сведок Лазар Радишић: Чујте, Ви знате када је била 1991. година.

Председник већа: Знам.

Сведок Лазар Радишић: Е, да ли Ви знате која је сада година?

Председник већа: Све ја то знам, само Вас питам, ово што сте рекли, да појаснимо неке ствари. Кажете, видели сте један камиончић, марке „Застава“ у вези оних цивила који су одвежени. Да ли се сећате, које је боје био? Ако се сећате, сећате, ако се не сећате, није проблем.

Сведок Лазар Радишић: Кабина је била црвене боје, а.

Председник већа: А цирада?

Сведок Лазар Радишић: Цирада жуте боје је била.

Председник већа: Да, сада смо имали сведока пре Вас, који је рекао да је камион био зелене боје.

Сведок Лазар Радишић: Па ја не знам.

Председник већа: Добро, ја Вас само питам, да ли се тога сећате. Осим Милана Мацакање, који кажете да је био ту крај камиона, да ли је било неких других људи крај камиона, сем Мацакање?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Када су ови улазили?

Сведок Лазар Радишић: Не, не, није било, ја и он смо били.

Председник већа: А где сте Ви стајали?

Сведок Лазар Радишић: Па крај камиона.

Председник већа: Па шта сте Ви ту радили?

Сведок Лазар Радишић: Код задњег дела.

Председник већа: Па шта сте Ви радили крај задњег дела камиона?

Сведок Лазар Радишић: Ништа, гледао сам како их води у камион.

Председник већа: Па јесте питали Мацакању, где их води?

Сведок Лазар Радишић: Да, питао сам га, он је рекао, „није те брига, куда их ја водим“.

Председник већа: Да ли Ви знате Кнежевић Бранислава, да ли га познајете?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Председник већа: Да ли је он био тада у то време у Тењи?

Сведок Лазар Радишић: Је.

Председник већа: Јесте њега видели тог дана можда или не?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Значи само сте видели Мацакању?

Сведок Лазар Радишић: Да.

Председник већа: И добро, Ви стојите крај камиона и ти људи улазе. Ко улази и ко покреће камион који их одвози? Јесу били још неки?

Сведок Лазар Радишић: Мацакања Милан.

Председник већа: А јесу били још неки људи ту?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Значи само он је био?

Сведок Лазар Радишић: Само је он био.

Председник већа: Значи он их утоварује, он их вози даље?

Сведок Лазар Радишић: Он их вози даље, дошао до центра, скренуо лево и према Силашу је ишао. Е сада куда је отишао, куда је скренуо даље, ја то не знам.

Председник већа: Ја ћу Вам сада рећи, ми смо имали малопре сведока Кнежевић Бранислава, јесте да се он сада више ничега не сећа што је рекао, али у ономе раније што је изјављивао, помињао је Саво и Јово, два добровољца која су ту била, која су дошла из Осијека у Тењу и да су они били присутни, да је он возио тај камион до Силаша.

Сведок Лазар Радишић: Овај Кнежевић возио?

Председник већа: Да, он каже да је он возио камион, Ви кажете да је Мацакања.

Сведок Лазар Радишић: Не, није истина.

Председник већа: Добро, имамо исто тако изјаву овог сведока који је рекао да су ту били присутни и Жарко Чубрило и Божо Видаковић, чак је и њих поменуо.

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: Нисте их видели тада?

Сведок Лазар Радишић: Не.

Председник већа: А све време сте били. Да ли је било других људи око камиона, или само вас двојица?

Сведок Лазар Радишић: Па људи су пролазили, имали су свако своје послове и шта ја знам, то се радило, то није седело и гледало ко ће шта направити и одмах не знам ни ја шта радити.

Председник већа: И да Вас питам, да ли се сећате да ли сте Ђуру Киша и ово друго лице које се презива Голек, тог истог дана.

Сведок Лазар Радишић: Е Голек, Голек, да, Голек.

Председник већа: Јесте тог истог дана њих одвезли или и сутрадан? Када сте дошли по њих, када сте добили наредбу па идете по њих, да ли се сећате тога?

Сведок Лазар Радишић: Па, сада не могу.

Председник већа: Добро, ако не можете.

Сведок Лазар Радишић: Углавном, када смо дошли ја и Мацакања, када смо дошли по њих, они су већ почели да смрде. Е сада да ли је то било тај исти дан или сутрадан, не могу се сада сетити.

Председник већа: А где су се они налазили, где су Вам рекли, где ће бити њихови лешеве?

Сведок Лазар Радишић: Па испред кино-сале, покривени са деком.

Председник већа: Добро. Има ли још неких питања? Нема.

То је све што имам да изјавим.

Хвала Вам што сте дошли, можете да идете. Нека уђе следећи сведок.

Адв. Бранко Димић: Судија, да ли дозвољавате сада?

Председник већа: Да, можете, изволите, ставите примедбу, он нам за то не треба.

Адв. Бранко Димић: Примедба, ја не бих сада о свакој конкретној прилици објашњавао и овде трошио време шта је тачно, шта није тачно, због чега сматрам да нешто није тачно. У том смислу и прилично бих се ограничио само на дискусију о конкретним примедбама. Али у овом случају, морам да дам примедбу у вези доказних предлога који смо ми раније изнели. А то је да се прибави из Осијечке болнице медицинска документација за овог претходног сведока и да се она извештачи, да нам неко од вештака каже, да ли је он у стању да да исказ и на основу те документације да нам каже, у каквом је психичком стању био тада, да ли је његово стање било такво да може да да исказ. Овај његова изјава, ову што је он дао данас, а и оно што је раније причао, ништа није тачно, да не кажем, да је измишљотина.

Председник већа: Добро, суд ће ценити исказе сведока, према ономе што буде изведено и на претресу и ономе што су рекли, сваки исказ ћемо ценити, понаособ и у односу на друге, то Ви и сами знате.

Адв. Бранко Димић: Дозволите, само ову примедбу стављам, управо због тога да поновим и да замолим да прибавите ту медицинску документацију.

Председник већа: Ви остајете при том предлогу, ми то имамо у виду.

Адв. Бранко Димић: Због тога што је он дао изјаву из које се види, он помиње овде неке ствари које неки људи, који су били на истом месту, наводно са њим, њега се ни не сећају. Затим, да не причам да је видео мртво тело Голека кога познаје, а не може да се сети данас овај да је тело тог човека било тешко повређено и да је била одвојена потколеница од тела. Мислим, такве детаље не може да заборави, ако је заиста видео њихова мртва тела.

Председник већа: Добро, то је Ваше лично схватање да мислите да неко не може нешто да заборави или да може да заборави. То је нешто друго.

Сведок Никола Витановић: Да, али управо због.

Председник већа: Ми ћемо све то ценити, али сада да наставимо са испитивањем сведока. Ја сам схватио шта сте хтели да кажете, имамо Вашу примедбу овде уписану, узећемо је у обзир. Ево сада да наставимо.

Сведок НИКОЛА ВИТАНОВИЋ

Председник већа: Добар дан, господин Никола Витановић, је ли тако?

Сведок Никола Витановић: Да, ја сам.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Никола Витановић: Добар дан.

Председник већа: Господине Витановићу, Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. Позвани сте овде у својству сведока, знате да се овде води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила. То Вам је већ саопштено при испитивању од 12.12.2011. године, због кривичног дела ратни злочин према ратним заробљеницима и ратни злочин према цивилном становништву. Божу Видаковића и Жарка Чубрила познајете?

Сведок Никола Витановић: Божу познајем, а површински познајем и Жарка Чубрила, али кога нисам, док је рат трајао, ја њега никада нисам.

Председник већа: Ја Вас само питам, да ли их познајете. Да ли сте у завади са њима или у сродству?

Сведок Никола Витановић: Нисам ни у завади, а нисам ни у сродству.

Председник већа: Добро. Што се тиче Ваших личних података, да ли има неке измене од 12.12.2011. године?

Сведок Никола Витановић: Једино што сам старији, друго нема.

Председник већа: Добро. Значи све је остало исто?

Сведок Никола Витановић: Све је исто.

Председник већа: Ја ћу Вам рећи текст заклетве, ако има неки разлог да не положите, Ви реците. Ви поновите за мном текст заклетве – заклињем се својом чашћу.

Сведок Никола Витановић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Никола Витановић: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Никола Витановић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Никола Витановић: И ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Као што видим, Ви сте само 12.12. испитани 2011. године. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок Никола Витановић: Остајем.

Председник већа: Немате да додате нешто ново у вези догађаја који су се десили седмог месеца у Тењи? Да ли се сећате тих догађаја? Ви сте рекли оно што сте се тада сетили. Да ли има нешто ново што сте се присетили у међувремену, да додате нешто на Ваш исказ?

Сведок Никола Витановић: Немам, немам ништа ново да додам, јер ја то ништа нисам видео. Ја само сам рекао.

Председник већа: Шта сте чули?

Сведок Никола Витановић: Шта сам чуо, да, а да сам ја нешто видео.

Председник већа: Морам да Вас питам, само један тренутак да Вас питам, имате крај себе неке папире? Шта Вам је то?

Сведок Никола Витановић: Па то је позив од суда.

Председник већа: А позив? Добро, само сам мислио да видим шта то носите, јер свако нешто носи, па ме занима. Изволите, ево сада ће Вам поставити питање прво заменик тужиоца.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца.

Сведок Никола Витановић: Добар дан.

Заменик тужиоца: Као што је судија већ рекао, дали сте у два наврата исказ, 2007. и 2011. године, па ћу се ја фокусирати на два сегмента. Мене пре свега занима, када су нестале Ваше комшије Кнежевићи, шта имате да нам кажете везано за Кнежевиће? Да ли сте се распитивали о њиховој судбини, шта се са њима догодило и шта, каква Ви сазнања имате било посредно, било непосредно?

Сведок Никола Витановић: Па моји суседи када су нестали, нисам био код куће, тако да ја опет не знам ко их је отерао и како су нестали. Углавном, они су нестали.

Заменик тужиоца: А јесте ишли да се распитујете за њих?

Сведок Никола Витановић: Јесам, јесам.

Заменик тужиоца: Хајте нам онда то испричајте.

Сведок Никола Витановић: Јесам. Међутим, господин, жене које су биле тамо на улици, шта ја знам, рекле су да је то Божо Видаковић, да је он ту учествовао и да ли их је он отерао или није, то ја не знам, углавном они су рекли да је то Божо. Када сам питао Божу је ли то, каже, ти знаш добро зашто, јер његови синови су побегли и наводно ради безбедности, они су овај одстрањени из друштва, тј.отерани у заробљеништво.

Заменик тужиоца: А где су то отерани, да ли то знате?

Сведок Никола Витановић: То ја не знам, то не знам.

Заменик тужиоца: А јесте се распитивали код Боже где су они?

Сведок Никола Витановић: Па и нисам толико се ја код њега распитивао, међутим, Божо је био врло нервозан према мени када сам га ја упитао, тако да, јер Божо је кокетирао као не знам ја шта је он, коју је он функцију обнашао, тога момента, међутим, углавном није само, само моје комшије, било је ту више.

Заменик тужиоца: Молим Вас, приближите се микрофону.

Председник већа: Приближите се микрофону, не чујемо Вас.

Сведок Никола Витановић: Добро.

Председник већа: Е сада Вас чујемо, изволите.

Сведок Никола Витановић: Па ето то што сам рекао, нисам сазнао, није ми нико рекао куда су их отерали.

Заменик тужиоца: Да, а кажите ми, да ли сте том приликом чули да су још неки одвежени Хрвати?

Сведок Никола Витановић: Па јесте, чуло се то, овај.

Заменик тужиоца: А шта се чуло, кажите нам?

Сведок Никола Витановић: Па да су отерани исте вечери, неки рођаци код мене, више баште, овај, исто једна породица и тако, овај.

Заменик тужиоца: Само да се вратим на овај сегмент, кажете, не знам шта је Божо обнашао и тако је одреаговао када сте Ви питали за Кнежевиће. Како сте се Ви осећали тада, како сте Ви то схватили?

Сведок Никола Витановић: Ја сам се осећао, мислим, ако мислите на мене лично, ја сам се осећао добро.

Заменик тужиоца: А када је он Вама тако нешто рекао, шта имаш ти да се распитујеш о њима, како сте Ви то схватили?

Сведок Никола Витановић: Па, добро, то је, па то је било у неком афекту, вероватно.

Заменик тужиоца: У афекту?

Сведок Никола Витановић: Па вероватно, мислим, када је тако већ Божо изјавио.

Заменик тужиоца: И сада реците ми, јесте познавали Ђуру Киша?

Сведок Никола Витановић: Да, да, врло добро.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате.

Сведок Никола Витановић: Чак смо били и пријатељи.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате нешто везано за његово страдање?

Сведок Никола Витановић: Па ето, то је било, Божо Видаковић је изјавио пред једном масом, пазите, цитирам, пред масом народа, испред Месне заједнице, стао је на степеницама и рекао је, „долијао је гад“, као он га је убио. Е сада, да ли га је он убио или није, ја то не можемо да тврдимо.

Заменик тужиоца: Јесте Ви чули.

Сведок Никола Витановић: Међутим, он је то рекао.

Заменик тужиоца: Јесте Ви чули када је он то рекао, „долијао је гад“?

Сведок Никола Витановић: Не само ја, чуло је триста људи.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате још некога ко је то чуо?

Сведок Никола Витановић: Па немојте, госпођо, триста људи, ја сам чуо, ево на пример, не морам цитирати некога.

Заменик тужиоца: То сам разумела, то сам разумела. И само ћу се вратити на Ваш исказ из 2007. године, у једном ставу кажете, да је формални заповедник штаба био Јован Ребрача, али је фактички шеф свима био Божа Видаковић. Па у наставку кажете, „који је обнашао функцију безбедњака“. Шта сте сматрали то када сте рекли, фактички шеф, како се то огледало да је он фактички шефовао?

Сведок Никола Витановић: Па овако, госпођо, да ли могу?

Председник већа: Само Ви изволите.

Сведок Никола Витановић: Оваква је ствар – то је било 1991. године.

Заменик тужиоца: Тако је.

Сведок Никола Витановић: Када су се тако ти револуционари, да их другачије не назовем, овај, тамо састајали у Месној заједници на игралишту. Он је водио главну реч, тај Ребрача није ни постојао у то доба, мислим, постојао је он физички као човек, али није он био укључен ни у какви покрет. То је господин Божо. Да ли је он то самоиницијативно или је он био организован или је било шта друго било у питању, углавном, он се понашао као да је он газда и ја остајем према томе, то што сам рекао.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Одбрана, изволите.

Адв. Бранко Димић: Бранко Димић, адвокат. Реците ми, када се десило то што сте малопре описали, да је Божо Видаковић пред триста људи рекао то што је рекао?

Сведок Никола Витановић: Па чини ми се да је то било 08.07.

Адв. Бранко Димић: 08.07.?

Сведок Никола Витановић: Јесте, 1991.

Адв. Бранко Димић: Добро. Да ли се сећате, овај, да ли познајете Мирослава Момчиловића?

Сведок Никола Витановић: Мирослав Момчиловић?

Адв. Бранко Димић: Да.

Сведок Никола Витановић: Да, познајем га.

Адв. Бранко Димић: Да ли је он био тада присутан том приликом?

Сведок Никола Витановић: То не бих могао рећи.

Адв. Бранко Димић: Добро, а реците ми, да ли познајете Лазара Радишића?

Сведок Никола Витановић: Кога?

Адв. Бранко Димић: Лазара Радишића?

Сведок Никола Витановић: Да, да.

Адв. Бранко Димић: То је овај сведок што је пре Вас био овде, у тој судници.

Сведок Никола Витановић: Да, да, знам, познајем, познајем.

Адв. Бранко Димић: Да ли је он био тада присутан том приликом?

Сведок Никола Витановић: Па не бих то могао рећи, то не бих могао рећи.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате за тог Лазара Радишића, да ли се он лечио у психијатријској болници?

Сведок Никола Витановић: Не знам.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате, да ли је имао неке психичке проблеме?

Сведок Никола Витановић: Па не знам ни то, ми идемо често на пецање, не верујем ја да је он ментално поремећен.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, овај, да ли се сећате, овај, коју функцију су имали Вукас и Капетанчић? Да ли се сећате тих лица уопште?

Сведок Никола Витановић: Да, да, обадва су покојна.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате, коју су они улогу имали?

Сведок Никола Витановић: Па Капетанчић је био, само мало, био је командант, заменик или је био командант бригаде, а ако мислите на Марка Вукаса.

Адв. Бранко Димић: Да.

Сведок Никола Витановић: И он је обнашао некакву високу дужност тадашње те Крајине.

Адв. Бранко Димић: А да ли се сећате, да ли су они били претпостављени или подређени Божи Видаковићу?

Сведок Никола Витановић: Па по хијерархији, ја мислим да су били надређени.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, да ли Вас познајете Милована Радосављевића, надимак му је „Ферко“?

Сведок Никола Витановић: Да.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате, каква је он задужења имао у то време?

Сведок Никола Витановић: Не, то не бих знао.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, овај, у то време када су, како Ви кажете, ови Ваши суседи Кнежевићи су нестали. У то време, да ли су радили телефони, да ли се могло телефонирати у Осигек, рецимо?

Сведок Никола Витановић: Јесте, јесте, само не бих се сетио, овај, датума, али знам да им се кћерка породила, зове се Зора или Зорица и да је мој телефон радио и она је добила кћерку у Осигечкој болници и јавила је да одем да честитам баби и деди и којом приликом сам ја однео лично ракије Марку и баби сам однео каве, за част. Ето, тога се сећам, радили су телефони.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате Мирка Крешу?

Сведок Никола Витановић: Да.

Адв. Бранко Димић: Где је он био у то време?

Сведок Никола Витановић: Ја то Вам не бих знао рећи.

Адв. Бранко Димић: Мислим на ово време, везано за ове Кнежевиће, када сте причали да су они нестали.

Сведок Никола Витановић: Па ја не знам, то не знам.

Адв. Бранко Димић: Добро, добро. Реците ми, да ли знате Милета Јајића?

Сведок Никола Витановић: Милета Јајића знам, знао сам.

Адв. Бранко Димић: Зашто кажете, знао сам?

Сведок Никола Витановић: Зато што човек није жив.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, за шта је он био задужен?

Сведок Никола Витановић: Е то не знам.

Адв. Бранко Димић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Браниоци, окривљени да ли имате питања? Нема.

Сведок Никола Витановић: Па немам, немам.

Председник већа: Не, не питам ја Вас, него питам окривљене овде, Ви нисте окривљени.

Сведок Никола Витановић: Добро.

Председник већа: Ви сте овде сведок. Пуномоћник оштећених, да ли има питања? Чланови већа, не? Ништа, хвала Вам што сте дошли и што сте дали Ваш исказ. Можете слободно да идете. Нека уђе следећи сведок, колико ја знам, то је Пајо Бугарски, јер је овај умро, а не, овај је болестан, а овај је умро.

Сведок ПАЈО БУГАРСКИ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Пајо Бугарски: Добар дан.

Председник већа: Господин Пајо Бугарски?

Сведок Пајо Бугарски: Јесте.

Председник већа: Господине Бугарски, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Ваше блиске сроднике може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете.

Сведок Пајо Бугарски: Да, разумем.

Председник већа: Што се тиче Ваших личних података, Ви сте дали 04.12.2007. године, па сте касније више пута дали, задњи 13.12.2011. године. На овом задњем записнику, да ли се променило нешто у Вашим личним подацима, име, презиме, све је остало исто?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: Овде се води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила. Њих познајете, да ли сте у завади са њима или у сродству?

Сведок Пајо Бугарски: Божу познајем, а Чубрила слабо.

Председник већа: Мало, значи нисте у сродству. А нисте у завади са овом двојицом?

Сведок Пајо Бугарски: Не.

Председник већа: Не, добро. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви је поновите за мном – заклињем се својом чашћу.

Сведок Пајо Бугарски: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Пајо Бугарски: Да о чему пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити истину.

Сведок Пајо Бугарски: Говорити истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Пајо Бугарски: И да ништа нећу прећутати оно што ми је познато.

Председник већа: Као што сам рекао, води се овде поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила, за догађаје 07. јула 1991. године у Тењи и средином 1991. године у јулу месецу. Ради се о злочину против цивилног становништва, ратном злочину против ратних заробљеника. Мислим да су Вам већ и тада рекли када сте испитивани у Жупанијском суду у Осијеку, о којим догађајима се ради. Да ли знате о чему се ради?

Сведок Пајо Бугарски: Па.

Председник већа: О убиству Ђуре Киша, о нестанку шест лица, у периоду од 07. јула 1991. године и о убиству 11 лица половином јула 1991. године. Да Вас питам, Ви сте већ тада давали више пута Ваше исказе. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: Да ли се сећате шта сте рекли? Сећате се?

Сведок Пајо Бугарски: Па 08.07.1991. године.

Председник већа: Не морате да понављате, ја се извињавам, само Вас питам, да ли се сећате? Сећате се?

Сведок Пајо Бугарски: Сећам се, да.

Председник већа: Остајете при томе?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: Прво ће Вам ево поставити питања тужилац, а онда ће Вам поставити питање и други учесници у поступку. Ево заменик тужиоца ће сада да Вам постави. Изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан, заменик тужиоца Снежана Станојковић.

Сведок Пајо Бугарски: Добар дан.

Заменик тужиоца: Ви сте врло детаљно причали о томе током претходног поступка, јер сте били помоћник обдуцента у Осијечкој болници. Да ли је тако?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Заменик тужиоца: Мене сада само занима, везано за Ђуру Киша, да нам овом приликом, онога што се сећате, објасните, шта сте том приликом видели, а пре свега ме интересује, да ли сте запазили и ако јесте, да нам кажете, какве су то ране биле на лешу Ђуре Киша?

Сведок Пајо Бугарски: Па на телу покојног Ђуре Киша било је три до четири упуцања, упуцања највероватније пала с леђа, од леве плећке преко кичме и задњи метак је завршио кроз десну подлактицу.

Заменик тужиоца: Кажите ми, где сте затекли тело Ђуре Киша?

Сведок Пајо Бугарски: Пред кино-салом у Тењи.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате тог датума?

Сведок Пајо Бугарски: Да, 08.07.

Заменик тужиоца: Када сте Ви вршили преглед леша?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми Ви сте овде током претходног поступка говорили о спољном прегледу леша других лица која мене у овом моменту не занимају, али ме занима да ли сте том приликом чули како је страдао Ђуро Киш, ко га је убио?

Сведок Пајо Бугарски: Не, не, то мене није интересовало, моје је било да прегледам леш.

Заменик тужиоца: Значи нисте имали никаква та сазнања везано око страдања?

Сведок Пајо Бугарски: Не.

Заменик тужиоца: Кажите ми док кад сте Ви били у Тењи? Јесте ли све време били до интеграције или не?

Сведок Пајо Бугарски: Цијело време, цијело време до дана данашњег.

Заменик тужиоца: Кажите ми током претходног поступка Ви сте наводили, сад ћу да, значи 2011. године 13. просинца Ви сте у последњем ставу страна 2, рекли да „Ђуро Киш није и Голек нису овде и смртно страдали“.

Сведок Пајо Бугарски: Нисам разумио.

Заменик тужиоца: Кажете кад сте их нашли, кад сте дошли да прегледате лешеве Ђуре Киша и Голека, да ли се сећате тога? Шта сте констатовали том приликом?

Председник већа: Не, ево ја да Вам појасним. Навели сте у свом исказу да они нису страдали на месту где сте Ви извршили преглед, је ли то тачно?

Сведок Пајо Бугарски: Тачно, тачно тако.

Заменик тужиоца: То сам хтела, хвала судија. Толико, хвала вам.

Председник већа: Изволите питања. Питања? Окривљени питања? Немате, добро. Пуномоћник оштећене? Када сте вршили ове прегледе, судија Драган Мирковић, нисам Вам се ја представио. Када сте вршили ове прегледе да ли сте водили неки записник?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: Да ли сте сликали, јесте ли имали неку књижицу или нешто?

Сведок Пајо Бугарски: Имо сам шему. Шему на којој сам унио озледе и број озледа.

Председник већа: Зато што ми овде у списима предмета имамо фотокопију Голек Анте Јакоб, Киш Ђуро, ово је у ствари један роковник, је ли то био Ваш роковник?

Сведок Пајо Бугарски: Јесте.

Председник већа: Једино сада да замолимо режију ако може да укључи да Вам покажемо ове. Режија може ли? Да Вам покажемо фотографије тога да видите да ли је то Ваш, ово је Нађ Мато, ево Голек Анте и ево ове две. Кажете да та лица нису била на том месту устрелена.

Сведок Пајо Бугарски: Не. По положају тела највероватније да су тела помицана.

Председник већа: Сад ћемо видети, ево погледајте овде, да ли видите?

Сведок Пајо Бугарски: Да, да, само окрените.

Председник већа: Мало приближите само. Је ли то Ваша?

Сведок Пајо Бугарски: Јесте.

Председник већа: То сте Ви написали?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: И ову другу покажите, то је Ваш рукопис, је ли тако?

Сведок Пајо Бугарски: Јесте.

Председник већа: Добро, хвала.

Констатује се да је сведоку путем документ камере приказана фотокопија извода из роковника под бројем 624/39 и 627/39 који се налази у списима предмета.

Хвала вам за ово. Када сте извршили овај преглед, ко је дошао по ова тела да их одвезе, да ли се сећате?

Сведок Пајо Бугарски: Да.

Председник већа: Ко је био то?

Сведок Пајо Бугарски: Милан Мацакања и ја сам му помогао да се лешеви натоваре у комби.

Председник већа: Знам да сте покушали да ступите у везу и са Осијеком и да су они тражили да се изврши обдукција, јел обдукција није могла да се изврши, је ли тако, нисте тела могли да пребаците до осјечке болнице?

Сведок Пајо Бугарски: Не.

Председник већа: Ви нисте имали услова за обдукцију?

Сведок Пајо Бугарски: Обдукција није вршита јер на територији није било медицинара судске праксе.

Председник већа: Сад сте поменули да је један метак завршио у руци, је ли тако?

Сведок Пајо Бугарски: Па јесте, али можда сам грешком.

Председник већа: Добро, само Вас питам, то сте рекли сада, то сте и насликали на слици. Добро. Ја немам више питања. Имају ли чланови већа? Изволите.

Адв. Бранко Димић: Само још једно питање. Када сте прегледали тело Ђуре Киша да ли можете да се сетите да ли је имао сат на руци када сте Ви прегледали то тело?

Сведок Пајо Бугарски: Не.

Адв. Бранко Димић: Није имао или не можете да се сетите?

Сведок Пајо Бугарски: Не можем се сетити.

Адв. Бранко Димић: Разумем. Хвала.

Председник већа: Да се надовежем на то, да ли је имао неке повреде на рукама у смислу око?

Сведок Пајо Бугарски: Мислите везања?

Председник већа: Да.

Сведок Пајо Бугарски: Не.

Председник већа: Не. Добро, хвала. Немамо више питања. Хвала вам што сте дошли. Слободни сте, можете да идете. Нека уђе следећи сведок Ђоко Бекић.

Сведок ЂОКО БЕКИЋ

Председник већа: Добар дан господине Бекићу, да ли се чујемо?

Сведок Ђоко Бекић: Чујемо.

Председник већа: Добро. Господине Бекићу, позвани сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, то Вам је јасно је ли тако? Овде окривљене познајете?

Сведок Ђоко Бекић: Јесте.

Председник већа: Познајете Божу Видаковића и Жарка Чубрила?

Сведок Ђоко Бекић: Божу познајем, а овога Чубрила дјелимице.

Председник већа: Не познајете, добро делимично. Нисте у завади са овим лицима?

Сведок Ђоко Бекић: Не.

Председник већа: Нити у сродству?

Сведок Ђоко Бекић: Не.

Председник већа: Добро. На Вашем записнику од, колико ја видим овде, 13. јула 2007. године и од 13.12.2011. године да ли има неких измена у личним подацима, име, презиме?

Сведок Ђоко Бекић: Нема.

Председник већа: Остаје при Вашим личним подацима. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Ђоко Бекић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Ђоко Бекић: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Ђоко Бекић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Ђоко Бекић: И све од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Ви сте у два наврата, у ствари у три наврата сте давали свој исказ, оно 13.јула 2007. године, затим у децембру 2011. и на главном претресу, да ли има нешто да се измени од онога што сте тада рекли, да нешто додате, да кажете?

Сведок Ђоко Бекић: Не.

Председник већа: Остајете при свему што сте рекли?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Председник већа: Добро. Прво ће Вам питања поставити заменик тужиоца а онда и други учесници у поступку.

Заменик тужиоца: Добар дан. Снежана Станојковић заменик тужиоца. Реците ми господине Бекићу према ономе што се Ви сећате и када је дошло до оружаног сукоба у Тењи да ли можете да ми кажете који је то датум био?

Сведок Ђоко Бекић: Оружани сукоб се десио 07.07.

Заменик тужиоца: Добро.

Председник већа: Можете ли само мало ближе прићи микрофону да би Вас чули.

Сведок Ђоко Бекић: Оружани сукоб се десио 07.07. у јутарњим сатима.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, наводили сте да сте држали стражу у Тењи, да ли можете да нам кажете где сте то држали стражу?

Сведок Ђоко Бекић: Па стражу сам држао испред затвора.

Заменик тужиоца: Где је био затвор?

Сведок Ђоко Бекић: У Дому.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесте ли сами држали стражу или је било још неких који су са вама држали стражу?

Сведок Ђоко Бекић: Па били су из наше улице.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате тих људи који су то из ваше улице?

Сведок Ђоко Бекић: Био је Бекић Симо, мој брат.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Ђоко Бекић: Брњеварац Жељко, онда Голубовац Боро, Ребрача Бранко.

Заменик тужиоца: Добро. И у Вашем исказу из 2007. рекли сте да је био још и Чедо Вукашиновић.

Сведок Ђоко Бекић: Е да, да, и он. Па било је њих још али не могу се тачно сјетити.

Заменик тужиоца: Рекли сте да сте ту кратко држали стражу испред?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Заменик тужиоца: Колико отприлике кратко, можете ли нам то рећи?

Сведок Ђоко Бекић: Па једно 5-6 дана.

Заменик тужиоца: Добро. Док сте ту држали стражу и у вашој смени претпостављам да ли су довожена храна за затворена лица?

Сведок Ђоко Бекић: Јесте.

Заменик тужиоца: Ко је довозио ту храну?

Сведок Ђоко Бекић: Е то се не могу сјетити, то су ови што су из кухиње возили, не могу се тачно сјетити.

Заменик тужиоца: Можете ли да се сетите тих имена? Не можете да се сетите?

Сведок Ђоко Бекић: Не.

Заменик тужиоца: Добро. Затим, занима ме да ли се сећате која су то лица била затворена?

Сведок Ђоко Бекић: Била је Ана, била је од тих Киш, у ствари то је дјевојачко име.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Ђоко Бекић: Било је њих једно 5-6 жена.

Заменик тужиоца: И док сте тих 5-6 дана ви држали стражу јесу ли та лица затворена била све време ту?

Сведок Ђоко Бекић: У Дому јесу била, то женско особље.

Заменик тужиоца: А кад ви сазнајете да они више нису ту, да ли сте то сазнали евентуално?

Сведок Ђоко Бекић: Па нисам сазнао, видио сам, товарио сам жито у школи и враћао сам се назад са утоваривачем и видио сам доста плавоуниформисаних полицајаца, милиције и по томе сам примјетио да се нешто ту дешава. Сутрадан, знате кад уђете у село изиђите у ствари...

Председник већа: Приђите мало ближе микрофону.

Сведок Ђоко Бекић: Онда по причама народа кажу да су отишли, да су их одвели некуда тај дан.

Заменик тужиоца: По причама?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми током Ваших претходних сведочења Ви сте спомињали и страдалог Андрију Готовца, да ли се тога сећате?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Заменик тужиоца: И његове родитеље?

Сведок Ђоко Бекић: У ствари ја се сјећам да ми је човјек који је радио у цивилној заштити, ја сам возио утоваривач, да идем у Ћелије да ископам једну као гробницу и ја сам то одбијо, нисам, да не идем ја, међутим нисам мога одбити то и ја сам онда отишао и ископо ту гробницу и поцрто сам отприлике према једном бору гдје су они били сахрањени, а они су довежени на приколици из тамо једнога канала, наводно да је то тополик.

Заменик тужиоца: Нисам разумела, јесте нам рекли када се то догодило када сте Ви копали то, када сте копали ту рупу када се то догодило је ли се сећате?

Сведок Ђоко Бекић: Ја сам то мало избркао.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Ђоко Бекић: Јер је бран кукуруз и онда је неко у Цивилној заштити, ови берачи кукуруза што су, неко је дојавио Цивилној заштити да имају тјела у каналу погубљена.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Ђоко Бекић: И онда су ови у Цивилној заштити реаговали и одредили су људе који треба да иду да њих покупе и да их доведу у Ћелије.

Заменик тужиоца: И сада ми реците још да ли сте познавали Ђуру Киша?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми је ли имате нека сазнања било посредна било непосредна о његовом страдању?

Сведок Ђоко Бекић: Па то је било 07.07. када је....

Заменик тужиоца: Где сте Ви били 07.07.?

Сведок Ђоко Бекић: Ја био код куће.

Заменик тужиоца: Добро, и шта сте чули везано за Ђуру Киша?

Сведок Ђоко Бекић: Па по селу се сутрадан причало како је убијен, да је заробит био и убијен.

Заменик тужиоца: Да је заробљен и убијен, а је ли се сећате је ли се причало ко га је убио?

Сведок Ђоко Бекић: Па причало се каже Божо да га је убио, ја то не могу тврдити ја то нисам видио.

Председник већа: Само кажите Божо, који Божо, има презиме? Који Божо?

Сведок Ђоко Бекић: Што су га звали „Трафикант“ Божо.

Председник већа: Знате како се презива?

Сведок Ђоко Бекић: Видаковић.

Председник већа: Добро, само можда има више Божа у селу, да знамо ко је. Добро, изволите.

Заменик тужиоца: Толико. Хвала.

Председник већа: Одбрана, изволите.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате да је било случајева да Хрвати буду измештани из својих кућа, они чије су куће близу линије?

Сведок Ђоко Бекић: То нисам чуо, а не могу ни тврдити то.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли се сећате, рекли сте да сте чули да се прича да је Божо убио Ђуру Киша, да ли се сећате да ли се и нешто друго причало у

вези Ђуре Киша, нека друга верзија, да ли се за неког другог човека везивало учешће у том догађају?

Сведок Ђоко Бекић: Не, нисам чуо.

Адв. Бранко Димић: Је ли знате Драгана Магдића?

Сведок Ђоко Бекић: Драган.

Адв. Бранко Димић: Магдић, да.

Сведок Ђоко Бекић: Он је био гробар.

Адв. Бранко Димић: Ми имамо једну његову изјаву где је он рекао да је Сурла убио Ђуру Киша.

Сведок Ђоко Бекић: Е то ја не знам.

Адв. Бранко Димић: Да ли се причало да је Сурла убио Ђуру Киша?

Сведок Ђоко Бекић: То ја не знам, то нисам чуо.

Адв. Бранко Димић: Добро. Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Имате још нека, имате? Изволите, укључите само, морате да укључите прво микрофон, па се преставите.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић, знамо се.

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Је ли ме чујеш?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Председник већа: Само јаче говорите, ја Вас не чујем.

Опт. Божо Видаковић: Пази овако, те лешеве који су нађени у каналу, које си ти сахранио на Ћелијама по дојави, видео си на приколици некој тракторској, је ли тако?

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Јесу били везани ти лешеви?

Председник већа: У ком смислу везани?

Опт. Божо Видаковић: Везане руке или?

Председник већа: Па тако објасните, јесу биле везане руке тим, јесте видели?

Сведок Ђоко Бекић: Они чини ми се да сам једне лисице видио, на једном.

Опт. Божо Видаковић: Једне лисице, аха, а ови остали?

Председник већа: Само приђите мало ближе.

Опт. Божо Видаковић: Приђи мало ближе, е.

Сведок Ђоко Бекић: То нисам приметио.

Опт. Божо Видаковић: Ниси приметио.

Сведок Ђоко Бекић: Јер су били они.....

Опт. Божо Видаковић: Само једне лисице да су имали на рукама. Је ли било мушко са лисицама или женско?

Сведок Ђоко Бекић: То не могу да потврдим јер је то, наводно да су убијени његов отац Андрија, и наводно мати, је ли то истина ја не знам.

Опт. Божо Видаковић: Добро. Е сада то је везано за те лешеве које си сахранио, а за Ђуру Киша дао си изјаву овако „познато ми је да је у Тењу убијен Ђуро Киш на једној бетонској плочи у изградњи куће и да га је наводно убио Божо“, де ми реци молим те где си видио ти њега на којој бетонској плочи?

Председник већа: Није га он видео, рекао је да је чуо.

Опт. Божо Видаковић: На којој бетонској плочи куће које?

Сведок Ђоко Бекић: То нисам, то не знам, то не знам да је убијен на бетонској плочи тамо.

Опт. Божо Видаковић: А где је, овако каже „познато ми је да је у Тењи убијен Ђуро Киш на једној бетонској плочи куће у изградњи и да га је наводно убио Божо“, јеси дао ти ту изјаву или ниси?

Сведок Ђоко Бекић: Видио нисам.

Опт. Божо Видаковић: А јеси ли чуо да је на бетонској плочи тој куће у изградњи?

Сведок Ђоко Бекић: Јесте.

Опт. Божо Видаковић: А од кога си то чуо?

Сведок Ђоко Бекић: Па причало се по селу.

Опт. Божо Видаковић: Да ли има име једно од тих силних прича, име, презиме?

Сведок Ђоко Бекић: Па шта ја знам ко је.

Опт. Божо Видаковић: Не чујем, де мало...

Председник већа: Само кажите, јесте чули.

Сведок Ђоко Бекић: Нисам се ја о томе распитивао.

Опт. Божо Видаковић: Па ко ти је рекао за ово да је нађен на плочи, то ме интересује?

Председник већа: Јесте ли то чули од некога, јел знате од ког сте то чули? Дајте нам такав.

Сведок Ђоко Бекић: Да.

Председник већа: Да ли се сећате од ког сте, ко Вам је то рекао?

Сведок Ђоко Бекић: Па не сјећам се, не сјећам се, не могу рећи на за овога, ни за онога.

Опт. Божо Видаковић: А ко ти је рекао или си ти рекао, немам сад овде, да си закопао код тог бора и да касније си откопао по налогу полиције или судства хрватскога и да на питање кад си ти то пронашао гробно мјесто тамо их нема, да си ти дао изјаву „То је вероватно Божо њих ископо па их прекопо, пребацио“.

Сведок Ђоко Бекић: Ја сам реко то је вјероватно, мени је дошла полиција да покажем мјесто гдје су ти људи сахрањени.

Опт. Божо Видаковић: Добро.

Сведок Ђоко Бекић: Ја сам показа отприлике ту, нисам се могло нешто оријентисати, прекопано је тамо све, нигдје нисмо могли пронаћи убијене, закопане и ја сам, оно је било приче да ће бити премјештања несталих, оно на телевизији је причано и то, добро није овамо, ја сам гледо и један и други програм и у томе тренутку сам ја претпоставио онај ко их је убио вјероватно да их је ископо и да их је негдје преселио.

Опт. Божо Видаковић: Значи то је твоја била претпоставка?

Председник већа: Добро. Има ли још неко питање? Нема. Добро, само приђите мало ближе микрофону. Мало пре сте рекли да су ова три лица доведена на приколици из канала, где се тај канал налази?

Сведок Ђоко Бекић: Па ја нисам пољопривредник докле нисам почео ићи у поље јер сам радио на економији и онда по тој причи сам тај канал видио, он је од силашке цесте једно 300-400 можда и 500 метара удаљен према, то се звало, то је канал тамо испред тополика.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених има ли неких питања? Нема више питања? Нема. Хвала вам што сте дошли и хвала што сте сведочили, можете да идете. Довиђења.

Сведок Ђоко Бекић: Довиђења.

Председник већа: Ја мислим да смо за данас све сведоке који су данас приступили испитали. Да се захвалимо, ево тренутак, да ли је дошао неко?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Само тренутак, морам нешто рећи.

Председник већа: Изволите.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Поштовани колега Мирковићу и уважене колеге нажалост сутра из техничких разлога нећемо моћи имати видео-линк. Наиме у тијеку пријеподнева ХЕП из Осијека је извјестио да ће овај бокс зграда гдје се налази и суд бити искључен опскрбама електричне енергије, ми смо покушали интервенирати путем уреда председника и самог председника суда због овог видео-линка да се ова расправа не би одгајала, међутим ови су одговорили да је то немогуће.

Председник већа: Значи неће бити струје.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Немогуће је сутра провести расправу и мени је жао, испричавамо се, само из тог разлога сутра не можемо имати видео-линк.

Председник већа: Добро, први пут није наша, први пут ми нисмо сада криви за то што одлажемо. Није проблем, само договорићемо се онда ви сте нам дали ове дане то је био 10, 11 и 12.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: За десети месец, 09, 10. и 11. ми смо осигурали дворану.

Председник већа: Само да видимо сада, то је октобар.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Да, десети мјесец, дан 09, 10 и 11. дворана је осигурана за видео линк, ако треба може у наставку.

Председник већа: Ми смо већ заузели за 10. то је, али да видимо, Јуришић имамо 09, онда би могли и 09. да узмемо. Ништа, онда ћемо за 10. смо већ заказали, значи за 10. октобар дворану. Видећемо да ли ћемо сада...

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Ви нама пошаљите факсом ваш приједлог.

Председник већа: Видећемо да ли ћемо сада, послаћемо факсом колико сведока да позовемо, јер имамо ових шест сведока који нису саслушани прошли пут, и имамо овде сада још њих, не знам да ли би они сви могли за један дан. Покушаћу па ћемо да.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Пробаћемо, имамо уредну доставу за Вукашиновића, Илију Тинтора, Богдана Угрицу и Симу Бекићу.

Председник већа: То је четворо њих.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Зденка Матића, док Катарина Церенко, Драган Васић и Саво Липовина су се испричали.

Председник већа: Добро. Ми ћемо онда покушати да позовемо све те сведоке, знам да због старости, због болести неки неће моћи доћи, па ћемо ми позвати онда 10. све ове непридошле сведоке који су до сада. Тужилаштво има још неке, онда да се одјавио да не иде више видео-линк. Хвала вам још једном колега, чујемо се и видимо.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Миросав Рожац: Довиђења.

Председник већа: Довиђења. Сада да видимо 10. чули сте да постоји немогућност да и они имају проблема са струјом па се суд искључује у потпуности, онда ћемо одложити овај претрес који је заказан за 11.

Следећи ћемо заказати за 10.10. на који ће бити позвани сви непридошли сведоци. Значи позваћу их све иако их има, ево сад је 11:30 ми смо успели велики број сведока да испитамо, да се то не би.

Због немогућности видео-линка са Жупанијским судом у Осијеку за дан 11.07.2013. године суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се заказани претрес одлаже.

Наставак главног претреса се заказује за

10.10.2013. године у 09:30, судница 4.

На који претрес ће бити позвани сви непридошли сведоци за 10.07.2013. и 04.07.2013. као и сведоци предвиђени за испитивање за дан 11.07.2013. године.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам, могу ли да се обратим?

Председник већа: Само тренутак. Изволите.

Заменик тужиоца: Везано за оштећена лица и за покојне Готовац и Киш, па очигледном омашком није предложено да се саслушају Оливер Киш и Иван Готовац, па ја молим суд да позове и та оштећена лица, а уједно се и овом приликом извињавамо.

Председник већа: Одбрана нема примедби? То су оштећени. Добро. То су деца ових оштећених.

Опт. Божа Видаковић: Судија можемо њих позвати, тог што је био с њим како се зове.

Председник већа: Ако имате нове доказе ви их у међувремену предложите или писмено или.

Опт. Божа Видаковић: Име и презиме.

Председник већа: Предложите, немам ништа против.

За следећи главни претрес позвати и оштећене Готовац Ивана и Оливера Киша са адресе из списка предмета. Хвала.

Довршено у 11:35.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА